

یار مهربان

(گوشه‌هایی از خاطرات نخستین کتابدار تعلیمات عشایر)

به قلم: رحیم پردل

سرشناسه : پردل، رحیم، ۱۳۲۲ -
عنوان و نام پدیدآور : یار مهربان؛ (گوشه‌هایی از خاطرات نخستین کتابدار تعلیمات
عسکریه) / به قلم رحیم پردل.

مشخصات نشر : اصفهان: نوشیکا، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری : ۱۹۲ص: مصور (بخشی رنگی)، عکس؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ سن.م.

شابک: ۶۰۰۰۰ ریال ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۲۷۸-۶-۴

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

موضوع : پردل، رحیم، ۱۳۲۲ - خاطرات

موضوع : معلمان - ایران - خاطرات

ردیف کتابخانه کنگره: ۱۳۹۳ ب۹ الف/ ۲۸۳۲/ ۴ LB

ردیف پندوی: ۳۷۱/۱۰۰۹۵۵

شماره ثبت کتابخانه ملی: ۳۴۶۳۷۲۶

یار مهربان

مؤلف: رحیم پردل

حروف چین و صفحه آرا: محسن رجائی پناه

طراح جلد: مانده جلیلی

ناشر: نوشیکا

نوبت و سال چاپ: اول / ۱۳۹۳ شمارگان ۱۰۰۰ نسخه

بها: ۶۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۲۷۸-۶-۴

دفتر پخش: اصفهان، بهارستان، خیابان ولیعصر جنوبی

نیش خیابان کلانتری، مجتمع تجاری و اداری امین، طبقه سوم

تلفن: ۰۳۱۳۶۸۲۹۴۱۲

به قول بزرگ معلم بخت و عشایر، خاطره‌ها هم مثل قالی‌های قشقای هرچه دیرتر می‌مانند، عزیزتر می‌شوند. تعدادی از آنها را از صندوقه سینه بیرون می‌کشیم و برایتان می‌نویسم. گرچه سال‌های زیادی از عمرشان می‌گذرد، اما به خواندنش می‌ارزد.^۱

نه نویسنده‌ام و نه ذوق خاطره نویسی دارم. فقط آنچه که می‌نویسم سرگذشت عادی معلمی ایللیاتی است که در طول دوران تحصیل و سی سال خدمتش فراز و نشیب‌های بسیاری دیده و اکنون صادقانه به برایتان می‌نویسم؛ به این امید که شاید خوانندگان جوان این عبارات از ناله‌ها و مشقات زندگی نهراسند و با اعتقاد و ایمان قوی به خالق هستی و اعتقاد بر اراده خود برای آینده‌ای بهتر قدم بردارند. گرچه به قول مولوی:

ما چو ناییم و نوا در ما زِ توست ما چو کوهیم و صدا در ما زِ توست

^۱ - اقتباس از کتاب اگر قره قاج نبود، محمد بهمن بیگی، داستان تلفات، چاپ دوم، صفحه ۲۳

صحبت از سال‌های سال پیش است. هنگامی که در شهر گجساران اقامت داشتم. حوالی عید بود. اتومبیلم مختصر اشکال فنی پیدا کرده بود. روزی جهت رفع عیب، به تعمیرگاهی مراجعه کردم. فرزند مکانیک درون مغازه پدرش نشسته و دفتر و قلم و کتاب‌هایش کف مغازه پخش شده بود. بچه چهارده ساله با حالت زار و پریشان داشت گریه می‌کرد. با تجربه‌ای که در کار تالیس و معلمی داشتم، حدس زدم ناراحتی او با درس و مشقش بی ارتباط نیست. پس به او ناراحت و پریشانی؟ گفتم: معلم دستور داده چند صفحه از کتاب ریاضی را بنویسی کنیم؛ ولی نمی‌توانم شکل گریه‌ها و گنجشک‌ها را بکشم؛ نمی‌توانم چه کار کنم؟

می‌دانستم امضایم خیلی زیاده دارد در یک صفحه از دفترچه‌اش یادداشتی با این مضمون خطاب به همکارم نوشته بود: «نقاشی را با هر شکلی که می‌خواهی بکش» - همکار گرامی. همه بچه‌ها نقاشی را با هر شکلی که می‌خواهند می‌تواند رسم کند، می‌تواند انجام دهد هدف یادگیری است، نه نقاشی؟!!

به دانش‌آموز گریان هم گفتم با هر شکلی که می‌توانی بکشی، عملیات ریاضی را انجام بده، مثلاً با چند خط گرد، شکل چوب‌دری، شکل مداد، چهارگوش و غیره.

اکنون پس از آن همه تجربه آموزشی و نزدیک به هفتاد سال عمر، و مطالعات صدها کتاب، خودم به درد آن دانش‌آموز دچار شده‌ام. تازه فهمیده‌ام که گفتن بسیار ساده، ولی «خوب نوشتن» کاری بس دشوار است.

با وجود این، دل به دریا زدم و چون در کنارم کسی نبود که مرا از نگارش باز دارد، به نوشتن این مجموعه اقدام کردم. امیدوارم خوانندگان احتمالی این کتابچه، با درک بالایی خود، ناتوانی مرا در خلق اثری در خور، نادیده بگیرند. کتابدار و راهنمای تعلیماتی مدارس عشایری طایفه دره شوری ایل قشقایی:

رحیم پردل

www.ketab.ir